

Mavera Naat

– Mücella Pakdemir · 25 Ocak 2025

Mücella Pakdemir

MAVERA

Selam sana Efendim, selam sana ey Nebil!
Âlemlerin Rabb'inin en güzide Habib'i!

Hasretinden biçare, kapındayım ya Resul!
Sevabımdan firari, günahlarımdan mesul...

Şavkın paralıyorken cehalet perdesini,
Mucize nağmelerle getirirdi sesini.

Kavuşmayı dilerken kalbim bana sırdaştı,
Gözyaşlarımı bilen, kadim bir arkadaştı.

İman şelalesinde çağıldayan ah bendim,
Hançereden göklere yükselen "Eyvah!" bendim.

Gülistanım elemde; ümidimde intizar,
İki büklüm huzurda serzenişteyken bizar...

Yüzüm yaşla yanardı titreyen mumlar gibi;
Çil çil olurdu tenim alevden kumlar gibi.

Her damlası sinemde mahzun izler bıraktı.
O izlerden, bir bilsen, ne nedametler aktı!

Kirpiklerimde küle dönerdi pervaneler;
Daha bir çıldırırdı görseydi divaneler.

Rahmet kanatlı kuşlar semada raks ederdi;
Ruhum da kanatlanır, peşlerinden giderdi.

Kalûbelâ ahdinden son menzil o diyara...
Canı kurban ederim senden bir tek şîara.

Sevdandan başka sevda çekersem olsun haram.
Senle teselli bulur kanayan yürek yaram.

Parça parça olsam da aşkımdan vazgeçmedim.
Bağlılık yeminini, bozmak için içmedim.

Ey Sevgili! Hakikat âleminde dir vuslat.
Fânide olan beni ümmet kervanına kat.

Aksimde kıyametler koparırken Yaradan,
Tek arzum: Seni versin lütfedip mâveradan.

Selam sana Efendim, selam sana ey Nebi!
Âlemlerin Rabb'inin en güzide habibi!
Hasretinden biçare, kapındayım ya Resul!
Sevabımdan firari, günahlarımdan mesul...
Şavkın paralıyorken cehalet perdesini,
Mucize nağmelerle getirirdi sesini.
Kavuşmayı dilerken kalbim bana sırdaştı,
Gözyaşlarımı bilen, kadim bir arkadaştı.
İman şelalesinde çağıldayan ah bendim,
Hançereden göklere yükselen "Eyvah!" bendim.
Gülistanım elemde; ümidimde intizar,
İki büklüm huzurda serzenişteyken bizar...
Yüzüm yaşla yanardı titreyen mumlar gibi;
Çil çil olurdu tenim alevden kumlar gibi.
Her damlası sinemde mahzun izler bıraktı.
O izlerden, bir bilsen, ne nedametler aktı!
Kirpiklerimde küle dönerdi pervaneler;
Daha bir çıldırırdı görseydi divaneler.
Rahmet kanatlı kuşlar semada raks ederdi;
Ruhum da kanatlanır, peşlerinden giderdi.
Kalûbelâ ahdinden son menzil o diyara...
Canı kurban ederim senden bir tek şîara.
Sevdandan başka sevda çekersem olsun haram.

Senle teselli bulur kanayan yürek yaram.
Parça parça olsam da aşkımdan vazgeçmedim.
Bağlılık yeminini, bozmak için içmedim.
Ey sevgili! Hakikat âleminde dir vuslat.
Fânide olan beni ümmet kervanına kat.
Aksimde kıyametler koparıırken Yaradan,
Tek arzum: Seni versin lütfedip mâveradan.
Mücella Pakdemir